

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΠΑΙΔΙΩΣ ΠΙΣΤΕΥΕΙΝ
ΔΙΑΒΟΛΗΙ

- 1 Δεινόν γε ἢ ἄγνοια καὶ πολλῶν κακῶν ἀνθρώποις αἰτία, ὥσπερ
ἀχλὺν τινα καταχέουσα τῶν πραγμάτων καὶ τὴν ἀλήθειαν ἀμαν-
ροῦσα καὶ τὸν ἐκάστου βίον ἐπισκιάζουσα. ἐν σκότῳ γοῦν πλα-
νωμένοις πάντες εἰκόκαμεν, μᾶλλον δὲ τυφλοῖς ὅμοια πεπόνθαμεν,
τῷ μὲν προσπταίοντες ἀλόγως, τὸ δὲ ὑπερβαίνοντες, οὐδὲν δέον, 5
καὶ τὸ μὲν πλησίον καὶ παρὰ πόδας οὐχ ὀρώντες, τὸ δὲ πόρρω
καὶ πάμπολυ διεστηκὸς ὡς ἐνοχλοῦν δεδιότες· καὶ ὅλως ἐφ'
ἐκάστου τῶν πραττομένων οὐ διαλείπομεν τὰ πολλὰ ὀλισθαίνοντες.
τοιγάρτοι μυρίας ἤδη τοῖς τραγωδοδιδασκάλοις ἀφορμὰς εἰς τὰ
δράματα τὸ τοιοῦτον παρέσχηται, τοὺς Λαβδακίδας καὶ τοὺς 10
Πελοπίδας καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια· σχεδὸν γὰρ τὰ πλεῖστα
τῶν ἐν τῇ σκηνῇ ἀναβαινόντων κακῶν εὖροι τις ἂν ὑπὸ τῆς ἀγνοίας
καθάπερ ὑπὸ τραγικοῦ τινος δαίμονος κεχορηγημένα.
- Λέγω δὴ καὶ ἐς τὰ ἄλλα μὲν ἀποβλέπων, μάλιστα δὲ ἐς τὰς οὐκ 15
ἀληθεῖς κατὰ τῶν συνήθων καὶ φίλων διαβολὰς, ἀφ' ὧν ἤδη καὶ
οἴκοι ἀνάστατοι γεγόνασι καὶ πόλεις ἄρδην ἀπολώλασι, πατέρες
τε κατὰ παίδων ἐξεμάνησαν καὶ ἀδελφοὶ κατὰ τῶν ὁμογενῶν καὶ
παῖδες κατὰ τῶν γειναμένων καὶ ἐρασταὶ κατὰ τῶν ἐρωμένων·
πολλαὶ δὲ καὶ φιλῖαι συνεκόπησαν καὶ ὄρκοι συνεχύθησαν ὑπὸ
2 τῆς κατὰ τὰς διαβολὰς πιθανότητος. ἔν' οὖν ὡς ἤκιστα περι- 20
πίπτωμεν αὐταῖς, ὑποδείξαι βούλομαι τῷ λόγῳ καθάπερ ἐπὶ τινος